

ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
A STUDY OF GUIDELINES IN LINGUISTIC LEARNING AND TEACHING
FOR MASTER'S DEGREE STUDENTS IN FACULTY OF HUMANITIES
MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY

Received : November 3, 2018

Revised : November 29, 2018

Accepted : December 30, 2018

พระเพชรสีลา ดาลาวงค์

Phrapetchsri Dalawongse

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ระเบียบวิธีวิจัยเป็นแบบผสมผสานเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยแบบเชิงปริมาณดำเนินการโดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 59 รูป/คน ซึ่งเป็นนิสิตสาขาวิชาภาษาศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูป/คน ซึ่งทำการเลือกแบบเจาะจงวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท สรุปข้อมูล โดย วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของนิสิตต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย = 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับชั้นปี พบว่า ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ ได้แก่ อยากให้ทางหลักสูตรคัดเลือกผู้มีความรู้ความเข้าใจที่แน่นและเชี่ยวชาญจริง ๆ ทางด้านการแนะนำเรื่องการทำวิทยานิพนธ์ทั้งภายในและภายนอกเข้ามาให้เป็นที่ปรึกษาแก่นิสิตเฉพาะด้าน และทางหลักสูตรควรจะมีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเกี่ยวกับภาษาเพื่อให้นิสิตที่ยังมีความรู้ด้านภาษาที่ยังไม่เพียงพอ เครื่องมือในการเรียนการสอนถือว่ายังไม่เพียงพอเท่าที่ควร นิสิตส่วนหนึ่งยังไม่รู้จักสื่อทางด้านภาษาศาสตร์มากเพียงพอ ควรให้ครูบาอาจารย์ได้พบปะกับนิสิตมากขึ้น นิสิตไม่เข้าใจในวิธีการประเมินผลของการเรียน ซึ่งทำให้นิสิตไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น หรือใจใส่ต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นที่เป็นผลกระทบต่อการเรียนของนิสิตเอง ควรจะมีวิธีการวัดผลอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่ชัดเจน โดยมีการแสดงการวัดผลให้นิสิตได้รับรู้และเข้าใจในเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อให้นิสิตได้รับรู้และนำไปแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นิสิตเป็นอย่างมาก.

คำสำคัญ : การจัดการ, การสอน, ภาษาศาสตร์.

Abstract

This objectives of this research were investigated 1) to study the guidelines of linguistic learning and teaching for Master's Degree students in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University, 2) to compare the opinions on the guidelines of linguistic learning and teaching for Master's Degree students in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University classified by personal factors, 3) to study obstacles and suggestions for guidelines of linguistic learning and teaching for Master's Degree students in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The research method is designed as a mixed research consisting of quantitative research and qualitative research. The quantitative research was focused on 59 students who had studied linguistic in Faculty of Humanities Mahachulalongkornrajavidyalaya University. The instrument used in the research was a questionnaire and qualitative research. It was conducted by in-depth interviews with 9 specific key informants, data analysis is used by contextual analysis and data conclusion by way of analysis and synthesis of data obtained. The Result of Research was found that : Level of students opinions toward the guidelines of linguistic learning and teaching had the overall opinions at a high level with mean of 3.62, when considering each side, it was found that the opinions were at a high level in all, there were no significant differences in gender, age, year class after a comparative study of opinions on guidelines of linguistic learning and teaching therefore the hypothesis set has to be rejected. Problems, obstacles and suggestions for studying the guidelines of linguistic learning and teaching are : the expertise with a solid understanding of the subject matter of the thesis should be chosen by the institute both internally and externally to advise graduate students; the curriculum should be added more linguistic study for students who have limited knowledge of the language; teaching tools are not enough; the teacher should meet the students more often because the students did not know much about linguistic media; students do not understand the evaluation of their learning result on the students who are less enthusiastic or pay attention to the problems that will occur which will affect the learning of the students themselves. There should be a proper way to evaluate step by step giving the students a grasp of the grading process in order to understand and correct the defect which will be a great benefit to the students.

Keyword: Management, Teaching, Linguistics

1. บทนำ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มโดยมีภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและถ่ายทอดศิลปะวิทยาการต่าง ๆ ดังนั้นภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมากจึงมีผู้สนใจศึกษาภาษาในแง่มุมต่าง ๆ มากมายแล้วแต่ผู้สนใจศึกษาจะเลือกศึกษาในแง่มุมนั้น ๆ (วรรณภา ฐิติโรจน์ไพบูลย์, 2537 : 1-5) ทุก ๆ การสื่อสารของภาษาที่ใช้ในโลกคือหัวใจของการสื่อสารที่มีบทบาทและความสำคัญต่อการสื่อสารของมนุษย์เพราะก่อนที่คนเราจะสามารถรับรู้จนทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันได้นั้นจะต้องส่งมาในรูปแบบของภาษาหรือสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ในบรรดาระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์ได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้นั้น เห็นจะไม่มีระบบอื่นใดที่ใช้ได้คล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการนำสารได้ดีเทียบเท่ากับภาษา มนุษย์พัฒนาภาษาขึ้นเพื่อใช้ในสังคมของตนตามธรรมชาติ ผ่านประวัติศาสตร์อันยาวนานจนทำให้มีความละเอียดประณีตงดงามสืบทอดติดต่อกันมาโดยลำดับ การที่จะดำรงไว้ซึ่งภาษาต่าง ๆ ให้คงอยู่ไว้จึงเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้ไว้อย่างเป็นระบบ ไม่เช่นนั้นจะพบกับปัญหา คือ การตายของภาษา (language extinction) ต่าง ๆ ในโลกที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับปัญหาการสูญเสียบันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และความหลากหลาย ทางชีวภาพอื่น ๆ สาเหตุใหญ่มาจากโลกาภิวัตน์ และการสื่อสารไร้พรมแดนที่มีพลังเข้าถึงแม้ในพื้นที่ห่างไกล นโยบายทางภาษาและนโยบายการศึกษาซึ่งได้ส่งเสริมแต่เฉพาะภาษาประจำชาติหรือภาษาราชการก็มีส่วนทำให้ภาษาท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ นั้นได้หมดหน้าที่ และความหมายต่อวิถีชีวิต ทำให้ภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชนกลุ่มต่าง ๆ เสี่ยงต่อการสูญสลาย อาจมีเพียงภาษาราชการ หรือภาษาประจำชาติ ซึ่งอยู่ในระบบโรงเรียน และสื่อมวลชนเท่านั้นที่จะปลอดภัย การตายของภาษามีได้เป็นเพียงการสูญเสียบางภาษา แต่เป็นการสูญเสียบางระบบความคิดองค์ความรู้ และภูมิปัญญาที่กลุ่มชนต่าง ๆ ได้สะสมมานับพัน ๆ ปี ไม่ว่าจะเป็นปรัชญาการดำรงชีวิต ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร ความรู้เชิงช่าง ศิลปะพื้นบ้าน (สุวิไล เปรมศรีรัตน์, 2556 : 7) เพื่อดำรงไว้ซึ่งความสำคัญของภาษาในการสื่อสารของมนุษย์ชาติจึงจำเป็นที่จะต้องทำให้มีการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบที่หลากหลายของภาษา ดังเช่น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ (ผศ.เกรียงศักดิ์ พลอยแสง, 2554 : 9-12)

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสืบต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอน ภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาจากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี ตำราวิชาการ หนังสือบทความ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

คือปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 5 ด้าน คือ

1) ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ คณบดีและรองคณบดี จำนวน 2 รูป อาจารย์สอนจำนวน 7 รูป/คน รวมทั้งหมด 9 รูป/คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) โดยเลือกแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำนวน 59 รูป/คน (รศ.นิลรัตน์ กลิ่นจันทร์, 2560 : 1-2) จากจำนวนทั้งหมดแล้วเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในพื้นที่ที่เป็นหลักสูตรสาขาวิชาภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ได้มีการดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตคณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 – 2 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี จำนวน 59 รูป/คน (รศ.นิลรัตน์ กลิ่นจันทร์, 2560 : 1-2) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติทดสอบค่าที่ (t-test) และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance: F-test) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 9 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท สรุป

ข้อมูล โดยวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม

แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเอกสาร และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบปลายปิดได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนิสิตที่มีต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิดให้เลือกตอบโดยเสรี

2. แบบสัมภาษณ์

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้เก็บข้อมูล โดยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีสาระความสำคัญของการสัมภาษณ์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้สัมภาษณ์
2. คำถามความคิดเห็นต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

5. ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 59 รูป/คน ส่วนมากเป็นเพศชาย มีจำนวน 54 คน คิดเป็น ร้อยละ 91.5 อายุของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยส่วนมาก มีอายุ ระหว่าง 26-30 ปี มีจำนวน 29 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.2 ระดับชั้นปีของผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยส่วนมาก อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 และระดับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยจำแนก

ตามปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับชั้นปี พบว่า ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้แก่ อยากให้ทางหลักสูตรคัดเลือกผู้มีความรู้ความเข้าใจที่แน่นและเชี่ยวชาญจริง ๆ ทางด้านการแนะนำเรื่องการทำวิทยานิพนธ์ทั้งภายในและภายนอกเข้ามาให้เป็นที่ปรึกษาแก่นิสิตเฉพาะด้าน และทางหลักสูตรควรจะมีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเกี่ยวกับภาษาเพื่อนิสิตที่ยังมีความรู้ด้านภาษาที่ยังไม่เพียงพอ เครื่องมือในการเรียนการสอนถือว่ายังมีไม่เพียงพอเท่าที่ควร นิสิตส่วนหนึ่งยังไม่รู้จักสื่อทางด้านภาษาศาสตร์มากเพียงพอ ควรให้ครูบาอาจารย์ได้พบปะกับนิสิตมากขึ้น นิสิตไม่เข้าใจในวิธีการประเมินผลของการเรียน ซึ่งทำให้นิสิตไม่ค่อยมีความกระตือรือร้น หรือใจใส่ต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นที่เป็นผลกระทบต่อการเรียนของนิสิตเอง ควรจะมีวิธีการวัดผลอย่างเป็นขั้นเป็นตอนที่ชัดเจน โดยมีการแสดงการวัดผลให้นิสิตได้รับรู้และเข้าใจในเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อให้นิสิตได้รับรู้และนำไปแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นิสิตเป็นอย่างมาก

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง “ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” ได้ข้อสรุปที่เป็นประเด็นสำคัญ และความน่าสนใจในการนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลรวมทั้ง 5 ด้าน พบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อ แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ผลการพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูง รองลงมา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล และ ด้านการจัดการเรียนการสอนตามลำดับ

2. ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ หลักสูตรการสอนมีเนื้อหาสาระในการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับชั้นปี มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการพัฒนานิสิตให้เป็นคนดี เก่งและมีความสุขในแต่ละระดับชั้นปมุงพัฒนานิสิตให้รู้จักคิด และแก้ปัญหาชีวิต มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับนิสิต และสภาพแวดล้อมของนิสิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หลักสูตรมีสาระสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้นิสิตรู้จักการดำเนินชีวิตอย่างเพียงพอตามความเป็นจริง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ทิพวรรณ นันตระกูล, 2544 : 52-53) เรื่อง “ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่”

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอบถาม หรือแสดงความคิดเห็น ในขณะที่ทำการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ส่วนผู้สอนมีการเตรียมความพร้อมในการสอนเป็นอย่างดี ในด้านเนื้อหาและแผนการสอนมีความสอดคล้องกับรายวิชาที่สอน ผู้สอนได้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างดีและเหมาะสม มีการบูรณาการเนื้อหาหรือกิจกรรมร่วมกับวิชาอื่น ๆ พร้อมทั้งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดการบรรยากาศในห้องเรียนให้เกิดความเอื้อต่อการเรียนรู้ มีการส่งเสริมให้

ผู้เรียนมีความใฝ่รู้เพื่อพัฒนาตนเอง รู้จักคิด วิเคราะห์ และมีทักษะในการแก้ไขปัญหา ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พนมวรรณ วุฒิสาร, 2544 : 131) เรื่อง “สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงใหม่”

4. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ผู้สอนได้เลือกใช้สื่อการเรียนรู้อันหลากหลายในการเรียนการสอน โดยการนำสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสอนและทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายใช้ในการสอน มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและเลือกใช้สื่อในการเรียนการสอนที่เหมาะสม และตรงตามความต้องการ ส่วนผู้สอนได้นำสื่อที่อยู่ในสภาพแวดล้อมห้องเรียนหรือห้องเรียนมาใช้สอนได้อย่างเหมาะสมกับรายวิชา โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีสื่อ เทคโนโลยี อุปกรณ์ที่มีความทันสมัย น่าสนใจ กระตุ้นให้เกิดกระบวนการคิด เกิดการใฝ่รู้ เสริมสร้างจินตนาการ และสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสื่อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับหนังสือของ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543 : 13)

5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการสร้างกระบวนการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกสถานที่ หรือจากแหล่งการเรียนรู้ภายนอก เช่น ลงพื้นที่เพื่อศึกษาดูงาน เป็นต้น มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการส่งเสริมให้ผู้เรียน มีมนุษยสัมพันธ์และความสามัคคีต่อกัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร ผู้สอนได้มีการจัดกิจกรรมแสดงการสาธิตโดยการจำลอง เหตุการณ์บางอย่างให้ผู้เรียน สามารถแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ (พระมหาชนแดน สมบุตร, 2549 : 80) เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม และบาลี สำนักเรียนในกรุงเทพมหานคร”

6. ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ได้มีการชี้แจงวิธีการวัดผลและประเมินผลในแต่ละครั้งให้ผู้เรียนทราบ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล ผู้สอนได้ส่งเกรตการประเมินผลคะแนนของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปแก้ไขปรับปรุง การเรียนของตนเองอย่างต่อเนื่อง ได้มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอน มีการวิเคราะห์และนำผลการประเมินที่ได้มาปรับปรุงใช้ในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น มีการดำเนินการวัดผลและประเมินผลได้ตรงตามจุดประสงค์ และครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้เจตคติ และการปฏิบัติ ผู้สอนมีเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลายในการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียน ผู้สอนมีการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานเพื่อประเมินการทำงานเป็นทีม ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับของ (สมศักดิ์ สินธุเวชญ์, 2545 : 10)

7. สรุป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มี ๕ ด้าน คือ ด้านหลักสูตรการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และนิสิตได้แสดงความคิดเห็นในระดับมากทุกด้าน ฉะนั้น สิ่งสำคัญต่อการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาศาสตร์ควรมีการมุ่งเน้นในภาคปฏิบัติ และเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับนิสิตให้มีความเชี่ยวชาญ และสามารถบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ได้อย่างยอดเยี่ยมในการศึกษาเรียนรู้ พร้อมทั้งมีการส่งเสริมด้านความคิดสร้างสรรค์ สนับสนุนในการคิดทำสิ่งใหม่ๆเสมอ มีระเบียบวินัยตรงต่อเวลา และมีความพร้อมในด้านการสอน มีการเลือกใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยน่าสนใจสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และใช้งานได้สะดวก สอดแทรกด้วยการเสริมสร้างทักษะชีวิตให้นิสิตด้วยการออกไปทำกิจกรรมสู่สังคมต่างนอกสถานที่ และมีการวัดผลและประเมินผลอย่างมีระบบมีขั้นตอนอย่างชัดเจนตรงตามเนื้อหาสาระตามที่จัดการเรียนการสอนจริง และทันสมัยทันต่อเหตุการณ์จริงในสังคมโลกปัจจุบันเป็นสำคัญ

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีเป้าหมายด้านหลักสูตร ที่มีวัตถุประสงค์ที่เน้นการบริหารจัดการเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นหลักสำคัญตามหลักนโยบายที่มีให้อย่างชัดเจน
2. ควรมีเทคนิคการคิดทำกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อนำ เพื่อชักชวนนิสิตให้เกิดความเข้าใจในทิศทางการพัฒนาองค์ความรู้ต่างๆจากความคิดสร้างสรรค์
3. ควรมีกิจกรรมการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้สื่อที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้จากการคิดวิเคราะห์จากประสบการณ์โดยตรงจากตัวสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบัน และอดีต

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมแนวทางที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนในด้านภาษาศาสตร์ สำหรับนิสิตระดับปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีการสัมภาษณ์ เชิงลึกกับคณาจารย์จากนอกมหาวิทยาลัย
2. ควรศึกษาสภาพปัญหา และวิธีการในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่นิสิตต้องการ และตอบสนองความพึงพอใจของนิสิตที่เข้ามาศึกษาในสาขาวิชาที่ตนเลือก
3. ควรศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ให้เกิดขึ้นเพื่อการส่งเสริมคุณภาพ และประสิทธิภาพให้มากยิ่งขึ้นของหลักสูตรการเรียนรู้ด้านภาษา

เอกสารอ้างอิง

- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2539). *เอกสารประกอบการสอนการใช้ภาษาไทย*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พระมหาชนแดน สมบุตร. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม และบาลี สำนักเรียนในกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- รศ. นิลรัตน์ กลิ่นจันทร์. (2560). *รายชื่อนิสิต ปริญญาโท ปี 1-2*. สาขาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ภาคการศึกษาที่ 1.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). *ความเป็นครูและจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สิ้นจรเวชญ์. (2545). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช.
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์. (2560). *ภาษาศาสตร์ประยุกต์เพื่อการพัฒนา: พื้นคน พื้นภาษาในภาวะวิกฤต*. แหล่งที่มา: <http://www.lc.mahidol.ac.th/lcjournal/FullPaper/JLC32-2-Suwilai-PS.pdf>.
- ทิพวรรณ นันตระกูล. (2544). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรการศึกษาต่อเนื่อง ระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต*. สาขาอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.
- พนมวรรณ วุฒิสาร. (2544). สภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูสังคมศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชน จังหวัดเชียงใหม่. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณภา ฐิติโรจน์ไพบูลย์. (2560). การสังเคราะห์งานวิจัยทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. *ปริญญาพนธ์*. แหล่งที่มา: <https://books.google.co.th/books/about/C.html?id=KmwYNQEA CAAJ&rediresc=y>.